

חנוכיית הגבורה והאחדות תשפ"ד

בחנוכה תשפ"ד, דצמבר 2023, קיימנו בזום במ.ת.ג בנוכחות כאלף צופים הדלקת נרות בסימן גבורות ישראל ואחדות עם ראשי ארגוני מורשת ההגנה, הפלמ"ח, אצ"ל ולח"י ונציגת הנוער של היום, תלמידה מתכנית מב"ל (מכללה לביטחון לאומי לנוער).

למזכרת משותפת לציבור הרחב אנו מעלים את דברי נציגי המחתרות בשנת ה-75 למדינה ובעיצומה של מלחמת עזה 2023.

נר "ההגנה", תא"ל מיל' ד"ר אפרים לפיד, יו"ר ארגון מורשת ההגנה:

בראש חודש טבת, אני מדליק נר בחנוכיית הגבורה והאחדות, לחיזוק רוחם של גיבורי צה"ל של ימינו והגיבורים האזרחים בדרום ובצפון, החיים ופועלים בהמשך ישיר לערכי ההגנה של ביטחון והתיישבות, לזכרם של החיילים שנפלו והאזרחים שנרצחו ולעידוד המשפחות השכולות ומשפחות החטופים. הצלחנו להקים ב-28 שנות ארגון ההגנה למעלה מ-250 ישובים ברחבי הארץ ולהעלות מאות אלפי עולים תוך מאבק ביטחוני בלתי פוסק.

אנו בארגון מורשת ההגנה מטמיעים את קורות עמנו בתקופת המנדט בה הובילה מנהיגות עם חזון עשרות אלפי לוחמים מתנדבים כנגד הפגיעות של ערביי ארץ ישראל וכנגד הגזרות של הבריטים, מושלי הארץ, ניווטה את מאמצי ההעפלה וההתיישבות. פעולתנו בימים אלה מותאמת למציאות החיים בדרום ובצפון.

נאחל כי הנר הקטן שאנו מדליקים יתאחד לנרות הקטנים האחרים ונאיר לכולנו אור איתן בסימן אחדות עם ארגוני העבר הפלמ"ח, האצ"ל והלח"י; עם החזית האזרחית שמגוון פיקוד העורף ועם יהל, תלמידה בתכנית מב"ל (מכללה לביטחון לאומי לנוער), המייצגת את דור העתיד של ביטחון ישראל.

נר הפלמ"ח, תא"ל מילי אסף סלע, מ"מ יו"ר עמותת דור פלמ"ח:

קשה לדבר ביום קשה זה. הורינו שלחמו במלחמת העצמאות, אנחנו שלחמנו במלחמת יום הכיפורים וילדינו הלוחמים היום בעוז - הם הם הערובה לקיומו של עם ישראל בארצו.

הפלמ"ח מצא עצמו בחנוכה תש"ח כבר שבוע בלחימה. המלחמה כזכור פרצה ב 30 לנובמבר 1947 וחנוכה אותה שנה חל ב 7 לדצמבר. 4 גדודים מגויסים היו לפלמ"ח בזמן הזה, פרוסים מחלקות מחלקות בכל הארץ. כבר בחנוכה תש"ח הקים הפלמ"ח שני גדודים נוספים הגדוד החמישי והגדוד השישי וייעד אותם לגזרת ירושלים מתוך הבנה שזו תהיה הגזרה המשמעותית ביותר למלחמה.

בחנוכה שנה לאחר מכן היו לפלמ"ח שלוש חטיבות יפתח הראל והנגב, שלחמו במבצע חורב תחת פיקוד מטה הפלמ"ח, שאומנם פורק אבל הפך להיות מטה החזית הדרומית שניהלה את קרבות צה"ל במבצעים הגדולים בנגב.

הזמן לא יספיק כדי לספר את קרבות הגבורה בהם לקחו חלק לוחמי הפלמ"ח, ממלכיה בצפון דרך משמר העמק, פריצת הדרך לירושלים הנצורה והקרבות הקשים בעיר ועד לנגב הנצור והמבצעים הגדולים לשחרורו. הפלמ"ח לאורך כול שנותיו עסק בשני תחומים: אמון ולחימה, וגם בניה של יחידות לוחמות וגם התיישבות בספר.

אין לי ספק שהיום נכדיהם של דור תש"ח, ילדיהם של דור כיפור, הם המגן של העם ובגבורתם נמשיך ונבנה כאן אומה לתפארת, ומה שנותר לכולנו זה להתאחד כאומה למרות המחלוקות וכמו במחלוקות תש"ח (הסזון ואלטלנה) במחלוקות כיפור ("הפנתרים השחורים") ומחלוקת 2023 שעמדה ואולי עוד עומדת לחרב אותנו מבפנים. מקווה ומייחל שנדע כולנו להיות עורף מאוחד ללוחמינו המחרפים נפשם כתף אל כתף.

שיהיה חג שמח לכולנו.

נר האצ"ל, שלמה גולדהור, יו"ר ברית חיילי האצ"ל:

בשנת 1931 חל פילוג בהגנה. חלק מאנשיו לא תמכו בשיטת ההבלגה כלפי הטרור הערבי, והתאחדו עם חברי בית"ר והקימו את הארגון הצבאי הלאומי.

בראשית דרכו התרכז האצ"ל במעשי גמול על התקפותיהם של הערבים. משהתפרסם הספר הלבן, היו הבריטים המטרה העיקרית להתקפות האצ"ל. המאבק נגד הבריטים נמשך שנים ואילצנו אותם לעזוב את ארצנו. החוקים הבריטיים נגד המחתרות בממשלת המנדט, היו חמורים ואכזריים. 10 גרדומים הקימו השלטונות בארץ ושניים במצרים. הלוחמים שלנו הוגלו לאפריקה לאריתריאה.

לאחר החלטת האו"ם בנובמבר 1947 ירושלים לא נכללה בתוכנית החלוקה. ירושלים נותרה מבודדת משאר המדינה. האצ"ל נלחם בירושלים בחזיתות רבות: דיר יאסין, מלחה, הפריצה לעיר העתיקה, שייך-ג'ראח, רמת רחל ועוד.

אנו עומדים היום במצב דומה שהתחיל בשבת השחורה, 7 באוקטובר. אנו מטולטלים 76 שנים לאחור. האויב שקם עלינו אז לכלותנו, הופיע היום בשם חדש "חמאס". היינו מעטים מול רבים שביקשו להשמיד, להרוג ולאבד. בעזרת אלוהי ישראל גברנו עליהם, וצאצאיהם, "חמאס", בדרך להשמדה טוטאלית.

נר לח"י, יאיר שטרן, יו"ר העמותה להנצחת מורשת לח"י:

אני מתכבד להדליק נר שביעי של חנוכה לכבודו של אבי, אברהם שטרן "יאיר", מפקד לח"י ולכבודם של כל לוחמי לח"י והעמותה להנצחת מורשת לח"י. שרשרת הגבורה נמשכת מימי המכבים דרך לוחמי המחתרות: לח"י, אצ"ל ההגנה והפלמ"ח - ומשם לצה"ל. המחתרות לחמו בכל הכוח למרות שלא היתה מדינה ולא היה סיוע אמריקאי, אבל הם לחמו למען העם היהודי ולמען הקמת מדינה יהודית. היום, לוחמי צה"ל לוחמים בגבורה עילאית בעזה ובצפון.

מכאן, מירושלים, אני מתכבד להדליק את הנר לזכר ולכבודם של הלוחמים הגיבורים שחרפו את נפשם למעננו והקריבו את היקר להם מכל, את חייהם, במלחמה הנוכחית שעדיין נמשכת.

חנוכיית הגבורה והאחדות תשפ"ד

נר הנוער, יהל הנדלסמן, תלמידת מב"ל (המכללה לביטחון לאומי לנוער)

שלום, אני יהל הנדלסמן, תלמידת י"ב בבית הספר אוהל שם רמת גן, נציגת המב"ל - מכללה לביטחון לאומי לנוער, תכנית שמטרתה להצמיח את מנהיגים הדור הבא של מדינת ישראל. בבית ספרי מובילים אותה רונן נקש וליזה מלניק, אנשים מדהימים וטובי לב. במסגרת התוכנית נפגשים תלמידים מכלל השכבות פעם בשבוע ומרצים לנו בין היתר מה INSS בנושאים רלוונטיים וחשובים תוך עידוד ציונות ומחויבות למדינה. השנה הוקדשו פעילויות המב"ל 50 שנה למלחמת יום כיפור. אני כבר שלוש שנים במכלל ולצד ההרצאות התנדבנו בכמה מסגרות.

אדבר בקצרה על איך אני חווה את המלחמה ואיך אני רואה גבורה בתור נערה ותלמידת מב"ל. בשנים האחרונות למדנו במכלל על האתגרים התמידיים שישראל ניצבת מולם; על טרור, על מדינות הברית ומדינות אויב שלנו, על השואה ועל האנטישמיות כיום. ועם כל ההבנה של המצב והחזרה על כך שאין לנו ארץ אחרת אני לא חושבת שמישהו באמת צפה את השתלשלות האירועים. מה גם שהדור שלי מעולם לא חווה מלחמה אמיתית אלא "רק" מבצעים.

אני חושבת שמה שהכי מורגש מהצד שלי זה האלמנט החדש במלחמות ישראל, המלחמה על דעת הקהל. בעוד שבעולם - כמובן בלי הכללות - ניתן לראות איך העולם הגלובלי מנצל את התקשורת והמדיה החברתית לתעמולה, בורות ואנטישמיות. קשה לראות בני נוער בגילי, בעלי אותם ערכים של חופש, שוויון וביטחון לא מסוגלים להבדיל בין אמת לשקר. זה יכול להיות מפחיד ובעיקר פותח עיניים לגבי העתיד של בני אדם לצד הטכנולוגיה.

אך עם זאת ניתן לראות גם איך שהעם שלנו דווקא בחר להשתמש בתקשורת וברשתות החברתיות להעלאת המורל ועזרה לזולת. ששם מבחינתי זו הגבורה של העורף. היום בעולם של הרשתות והחדשות המהירות יודעים הכל, מיד. רואים בסיס בדרום מפרסם שיש להם מחסור במשהו ותוך דקה מאות מתנדבים לספק להם כל שיצטרכו, רואים אלפי אנשים מתנדבים בחקלאות ובדיחות צבא שחיילים מעלים וכל הטיקטוק מבין. ובחדשות עצמן רואים לא רק את החייל שנפל אלא גם את החיים שחי דרך תמונות וסרטונים. דרך המסך מכירים סיפורי גבורה ותרומה סיפורים על אנשים יפים, יפים באמת.

בנוסף, כתוצאה מהמלחמה בלטו גם סיפורי גבורה רבים של חיילים בחזית בניהם הגבורה הנשית, שבעקבותיה ההבנה שנשים יכולות להגן בדיוק כמו גברים חלחלה אף יותר. הרי למדנו בשיעורי היסטוריה ובמב"ל שבמחתרות לפני קום המדינה, נשים לקחו חלק בלתי נפרד בלחימה לצד הגברים. גבורה נשית הייתה מאז ומעולם. ומשמח אותי שלאחר שבעים שנה אנחנו חוזרים לאותה גישה מאפשרת במסגרת הצבאית. השינוי הזה הוביל לאחוזי גיוס גבוהים ואף חסרי תקדים של בנות לקרבי במחזור הקרב לבוא. מעל הכל, איך שאני רואה את זה היה שינוי בהגדרה שלנו לגבורה, עם התפתחות המודעות לכך שגבורה היא לא רק הגנה על הגוף אלא גם על הנפש. אנחנו פועלים בצורה אקטיבית לתקשר ולדבר על איך ומה שאנחנו חווים. אני הכי גאה באיך העם שלנו התאחד ברגע של כאב ואני מקווה שנישאר ככה מאוחדים לעד. תודה על הזכות להשתתף באירוע זה.